II

(Az EK-Szerződés/Euratom-Szerződés alapján elfogadott jogi aktusok, amelyek közzététele nem kötelező)

HATÁROZATOK

BIZOTTSÁG

A BIZOTTSÁG HATÁROZATA

(2007. december 11.)

a Lengyelország által az Arcelor Huta Warszawa számára megítélt C 51/06 (ex N 748/06) sz. állami támogatásról

(az értesítés a C(2007) 6077. számú dokumentummal történt)

(Csak a lengyel nyelvű hiteles)

(EGT-vonatkozású szöveg)

(2008/406/EK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 88. cikke (2) bekezdésének első albekezdésére,

tekintettel az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásra és különösen annak 6. cikke (1) bekezdésének a) pontjára,

tekintettel a csatlakozási szerződésnek *a lengyel acélipar szerkezetátalakításáról szóló* 8. jegyzőkönyvére [1],

miután felhívták az érdekelt feleket, hogy az említett cikkeknek megfelelően nyújtsák be észrevételeiket [2], és ezen észrevételek figyelembevételével,

mivel:

I. ELJÁRÁS

(1) 2002-ben az Arcelor Huta Warszawa (a továbbiakban: AHW), akkor még Huta L.W. Sp. z o.o. (a továbbiakban: HLW), benyújtotta a lengyel hatóságoknak az egyéni üzleti tervnek is nevezett szerkezetátalakítási tervét. Ezt a tervet (a továbbiakban: IBP 2003) 2003 márciusában frissítették.

(2) A vas- és acélkohászat szerkezetátalakításának folyamata 1998 júniusában kezdődött el Lengyelországban, amikor Lengyelország benyújtotta a Közösségnek a vas- és acélkohászat első szerkezetátalakítási programját, hogy eleget tegyen a Lengyelországgal kötött Európa-megállapodás 2. jegyzőkönyve 8. cikkének (4) bekezdésének (a továbbiakban: a 8. cikk (4) bekezdése), amely a megállapodás életbe lépésétől számított első öt évben – kivételesen – engedélyezte az acéltermékek ágazatában nyújtott szerkezetátalakítási célú állami támogatást.

(3) 2002. november 5-én a Lengyel Köztársaság Miniszterelnöke 2006-ig jóváhagyta a lengyel vas- és acélkohászat szerkezetátalakítási és fejlesztési programját, és 2003. március 25-én ennek alapján elfogadta az országos szerkezetátalakítási program (a továbbiakban: ORP) végleges változatát. Ez a program alapvetően lehetővé teszi, hogy az 1997-től 2006-ig tartó időszakban a lengyel acéliparnak legfeljebb 3,387 milliárd PLN (846 millió EUR) összegben támogatást ítéljenek meg [3].

(4) Az ORP-t beterjesztették a Bizottsághoz. A Bizottság 2003. március 25-én értékelte a programot. Ennek alapján a Bizottság javaslatot terjesztett be a Tanácshoz a lengyel acélkohászat számára az Európa-megállapodás

[1] HL L 236., 2003.9.23., 948. o.
[2] HL C 35., 2007.2.17., 41. o.

[3] Elfogadott árfolyam 1 EUR = 4 PLN.

keretében nyújtott állami támogatás türelmi időszakának (amely eredetileg csak 1997-ig volt érvényben) 2003 végéig történő meghosszabbítása ügyében, azzal a feltétellel, hogy a kedvezményezettek 2006 végéig életképessé válnak. A Tanács 2003 júliusában ezt a határozatot jóváhagyta ([4]).

(5) Az EU így engedélyezte Lengyelországnak, hogy az uniós szabályoktól ([5]) eltérve az acéliparnak szerkezetátalakítási állami támogatást nyújtson. Ezt végül belefoglalták a csatlakozási okmánynak a lengyel acélipar szerkezetátalakításáról szóló 8. jegyzőkönyvébe (a továbbiakban: 8. jegyzőkönyv) ([6]). E jegyzőkönyvben megerősítették az állami támogatás megítélését legfeljebb 3,387 milliárd PLN összegben nyolc meghatározott társaságnak, köztük a HLW-nek, 2003 vége előtt, azzal a feltétellel, hogy a szerkezetátalakítás legkésőbb 2006. december 31-ig befejeződik ([7]). Az OPR a HLW-nek 322 millió PLN összegű szerkezetátalakítási támogatást ítél meg (lásd a 8. táblázatot), amit az IBP 2003-ban részletesen megerősítettek, és amit a 8. jegyzőkönyv 9. pontja a) és h) bekezdéseinek értelmében meg kell valósítani.

(6) A 8. jegyzőkönyv a benne rögzített feltételeknek való megfelelés biztosítása céljából rögzíti a végrehajtásra és figyelemmel kísérésére vonatkozó részletes rendelkezéseket. Lengyelországot kötelezték többek között arra, hogy évente kétszer ellenőrző jelentést kell benyújtania, 2004-ben, 2005-ben és 2006-ban pedig egy független tanácsadó végzett független értékelést. Eddig a HLW/AHW tevékenységéről 2004 februárjában, 2005 áprilisában, 2006 májusában és 2007 júniusában nyújtottak be jelentést. Ezeket megvitatták a lengyel hatóságokkal és a kedvezményezettekkel, valamint a lengyel hatóságok és a bizottsági szolgálatok is megerősítették őket.

(7) A 2005. évben az AHW módosította a HLW IBP-jét (a továbbiakban: IBP 2005), és a 8. jegyzőkönyv 10. pontja alapján beadványt nyújtottak be a Bizottsághoz a módosítások jóváhagyására vonatkozóan.

(8) A 2006. december 6-i levelében a Bizottság tájékoztatta Lengyelországot az EU Alapszerződés 88. cikk 2. szakaszában említett eljárás megindítására vonatkozó döntéséről a támogatás valószínűleg nem rendeltetésszerű felhasználásával kapcsolatban.

(9) A Bizottságnak az eljárás megindítására vonatkozó határozatát közzétették az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ([8]). A Bizottság felszólította az érdekelt feleket, hogy nyújtsák be a fent említett támogatással kapcsolatos állásfoglalásukat.

(10) Lengyelország 2007. március 2-án levélben válaszolt. 2007. március 19-én a Bizottság megkapta a kedvezményezett, az AHW állásfoglalását is, majd azt a kérdésekkel együtt a lengyel hatóságokhoz továbbította. A lengyel hatóságokkal és kedvezményezettel 2007 márciusában létrejött találkozó után 2007. április 2-án és augusztus 6-án Lengyelországnak újabb kérdéseket küldtek. Lengyelország válaszait 2007. június 4-én és 2007. október 1-jén kapták meg.

(11) Ezután, 2007. október 18-án a Bizottság szervei tájékoztatták Lengyelországot arról, hogy előzetesen hogyan értékelik ők a kérdést, és a lengyel kormányszervek és a Bizottság között történt véleménycsere után, 2007. november 16-án, a lengyel hatóságok értesítést küldtek arról, hogy a társaság „tekintet nélkül a jogi helyzetre" vissza kívánja fizetni a támogatást.

(12) A november 22-én kelt levélben a lengyel hatóságok megerősítették, hogy 2007. november 20-án az AHW befizetett a Pénzügyminisztérium zárolt bankszámlájára 2 089 768 EUR összeget. A szerződés feltételeinek megfelelően senki nem férhet hozzá ehhez az összeghez a jelen határozat elfogadásának napjáig. Ezen a napon a Minisztérium megkapja a zárolt összeget a 2007. november 20-tól felszámított kamatokkal együtt. Ha a határozat nem születik meg 2008. február végéig, a zárolt összeg ismét az AHW rendelkezésére fog állni.

II. A TÁMOGATÁS RÉSZLETES BEMUTATÁSA

(13) Az AHW egy lengyel acélgyártó, amely folyékony acélt és hosszú acéltermékeket, különösen minőségi és speciális acélokat (könnyű és nehéz idomokat) gyárt.

(14) 1991-ben a HLW részvényeinek többségét megszerezte a Lucchini olasz acélgyártó konszern, majd 2005-ben eladta az Arcelor cégnek, amely 2006-ban egyesült a Mittal Steelel ([9]).

([4]) A Tanács 2003. július 21-i határozata (HL L 199., 2003.8.7., 17.o.). Vö: A Bizottság határozata a C-20/04 ügyben (HL L 366., 2006.12.21., 1.o., 23. preambulumbekezdés azt követő preambulumbekezdések.

([5]) Vö: A Bizottság közleménye az acélágazatra vonatkozó megmentési, szerkezetátalakítási és bezárási támogatásról szóló bizottsági közlemény (HL C 70., 2002.3.19., 21. o.), amely megtiltja az acélkohászatnak nyújtott szerkezetátalakítási támogatást.

([6]) Vesd össze: 1. lábjegyzet

([7]) A 2007. júniusi utolsó ellenőrző jelentés szerint 2,727 milliárd PLN összegű támogatást nyújtottak. A nyolc kedvezményezett közül három társaság – a Technologie Buczek (lásd a Bizottság 2007. október 23-i, még közzé nem tett határozatát a C23/06 sz. ügyben), a Huta Andrzej és a Huta Batory – felszámolás alatt vannak, míg négy társaság – a Polskie Huty Stali S.A. (jelenleg Mittal Steel Poland, lásd a Bizottság határozatát az N 186/05 ügyben, a MSP IBP módosítása), Huta Bankowa, Huta Łabędy és Huta Pokój – visszanyerték életképességüket.

([8]) Vesd össze: 2. megjegyzés

([9]) Lásd: A 2006. június 2-i Mittal/Arcelor bizottsági határozatot, COMP/M.4137 sz. ügy.

1. **Az IBP 2003-ban meghatározott szerkezetátalakítási program**

(15) A Bizottság érti, hogy az üzleti terv elfogadásakor a HLW nehéz pénzügyi helyzetben volt. Nem kapott semmilyen további pénzeszközt az anyavállalatától, a Lucchinitől amely – Lengyelország véleménye szerint – súlyos pénzügyi válságon ment keresztül, és jogszabályi problémák miatt nem volt képes eladni a saját értékes aktíváit. Emiatt, 1997-től 2003-ig a társaságnak jelentős pénzeszközhiánya volt, ami tükröződött a szerkezetátalakítási programban is ([10]).

(16) Ezzel összefüggésben, a jövedelmezőség helyreállítása érdekében, az IBP 2003 előirányzott néhány alapvető szerkezetátalakítási feladatot (3.2. pont) a HLW számára, amelyek között a legfontosabbak tartalmazták:

„a) a vagyoni és pénzügyi szerkezetátalakítást, hogy forráshoz jussanak a jelen program megvalósításához, a pénzügyi likviditás biztosítása és a pénzügyi költségek csökkentése érdekében;

b) beruházások megvalósítása a gyártott termékek minőségének és választékának javítása, valamint az üzem versenyképességének további növelése céljából;

költségcsökkentés […];

c) a szabványok további javítása a környezetvédelem területén”.

a) *Beruházások*

(17) Az IBP 2003 (3.3. pont) megállapítja, hogy az ipari stratégia a „közönséges acélból készült rudak és bugák gyártásának jelentős csökkentésén keresztüli fokozatos választékjavításon, valamint a speciális és minőségi acélok gyártására koncentráló fejlesztésen alapszik”. Ehhez a HLW „a soron következő beruházások fokozatos megvalósítását irányozta elő, amely kiterjed a vállalat következő területeire: közepes-apró hengermű, kovácsműhely, húzómű, öntecsek öntőcsarnoka”, míg a hidegszalag hengerművet be kell zárni.

(18) A fenti stratégia megvalósítása érdekében a társaság előirányzott egy [150 és 220 millió PLN közötti] (*) beruházási programot, amely az IBP 2003-nak megfelelően a következőképpen alakult:

1. táblázat

Tervezett beruházások az acélgyártás területén (=az IBP 2003 21. táblázatával)

ezer PLN	2002	2003	2004	2005	2006	Összesen
Acélmű					[…]	[…]
Meleghengermű	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[kb. 95 %]
Általános	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Húzómű	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Összesen	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[150 és 220 mill. PLN között]

(19) Mint az az IBP 2003 4.4. pontjában bemutatásra került, a beruházás a meleghengermű modernizálására koncentrált (lásd a 22. táblázatot az IBP 2003-ban). Tartalmazta a közepes hengermű modernizációját, valamint a blokksor, valamint a nagy hengermű fűtőkemencéinek cseréjét. A beruházás megvalósításának határidejét az IBP 2003 23. táblázata tartalmazza, amelynek megfelelően majdnem mindegyik beruházásnak 2002-ben meg kellet kezdődnie.

b) *A foglalkoztatás szerkezetátalakítása*

(20) Az IBP 2003-nak (4.11. pont) megfelelően a társaság a foglalkoztatottak létszámát 1 249 főről 850-re tervezte csökkenteni. Az IBP 2005 jelenleg a dolgozók létszámát 700 főre tervezi csökkenteni. Az IBP 2003-ban a foglalkoztatás átszervezésére 4,03 millió PLN összeg volt előirányozva, amiből 1,5 millió PLN összegnek a speciális állami támogatásból kellett származnia, 1,17 millió PLN összegnek a PHARE programból és 1,34 millió PLN-t a társaságnak kellet fedeznie ([11]).

([10]) Vesd össze: Lengyelország által 2007. június 4-én megküldött tájékoztatás, 19., 30. és 55. pont.

(*) A szöveg egyes részeit törölték, mivel bizalmas információt tartalmaztak, amelyeket a szögletes zárójelben három ponttal jelöltek. A beruházási program teljes összege 150 millió és 220 millió PLN közötti. A határozat egyszerűbb követhetősége érdekében, a további bizalmas pénzügyi információkat a 150-220 millió PLN hozzávetőleges százalékában adjuk meg (150-220 millió PLN= 100 %).

([11]) IBP 2003, 66. o., 35. táblázat

c) *Pénzügyi szerkezetátalakítás*

(21) Ezenfelül az IBP 2003 pénzügyi és tulajdoni átszervezést is előirányzott, amelye a terv szerint (3.2. pont) magában foglalta a rövid lejáratú hitelek törlesztését és a felesleges, nem termelő vagyon eladását.

(22) Az IBP 2003 a 4.7. pont szerint előirányozta az 513,369 millió PLN összegű adósság szerkezetátalakítását (a mérlegnek megfelelően ez az összeg tartalmazta a hosszú és rövid lejáratú hiteleket is). Az adósságot a tervek szerint a későbbi nyereségből és a vagyon szerkezetátalakításából kellett fedezni. A vagyon szerkezetátalakításából 2004-ben és 2005-ben várt bevétel 363 millió PLN összegű volt, amiből 60 millió PLN-t az új kötelezettségek fedezésére kellett fordítani.

(23) A Bizottság érti, hogy az IBP 2003 a pénzügyi szerkezetátalakítás keretében elsősorban a következőket irányozta elő: először is eltörölték a köztartozásokat, ami 21,5 millió PLN összegű támogatást jelentett az állam részéről (lásd 4.12.2. pont). Másodszor, 2000-től a HLW folyamatos vagyoni szerkezetátalakítást hajtott végre, amely magában foglalta a nem termelő vagyon értékesítését, és amelynek a beruházási program finanszírozásához kellett biztosítani a forrásokat.

(24) A vagyon szerkezetátalakítását annak a ténynek a figyelembevételével kell értékelni, hogy a HLW vagyona már egy, a HLW által „visszlízing ügyletnek" nevezett pénzügyi tranzakció tárgya volt. 2000-ben a társaság 250 millió PLN összegű kölcsönre tett szert, amelynek biztosítéka mindenek előtt a társaság telkeire és épületeire bejegyzett jelzálog volt. Ez egyaránt érintette a termelő és nem termelő vagyon is. A visszafizetésnek évi két részletben kellett történnie 2010-ig. A tranzakció szükséges volt, mivel a HLW-nek szüksége volt pénzforrásokra, de nem tudta közvetlenül értékesíteni a nem termelő vagyonát. Ennek az értékesítésnek a következő években kellett megtörténnie, és pénzforrást kellett biztosítania a pénzügyi terhek csökkentéséhez.

(25) Az IBP 2003-nak megfelelően a vagyoni átszervezésnek a nem termelő vagyonra kellett vonatkoznia (4.7. és 4.8. pontok). 2001 végéig minden valószínűség szerint eladták a 100 hektár 53 hektárt magában foglaló első részét. A maradék nem termelő vagyon értékesítése azonban késett, tekintettel az AKR-rel (Agencją Kapitałowo Rozliczeniową S.A., Tőke és Elszámoló Ügynökség – mely társaság részvényesei az Ipari Fejlesztési Ügynökség (Agencja Rozwoju Przemysłu) és az Államkincstár (Skarb Państwa)) támadt nehézségekre, amelyek a termelő tevékenységhez nem használt telkek egy része jogi helyzetének szabályozására vonatkoztak.

(26) Tekintettel arra, hogy a földeladásból nem lehetett forrásokra szert tenni, 300 millió PLN összegű, az állam által garantált, áthidaló kölcsön felvételét irányozták elő. Ezt a kölcsönt beruházásra és a rövid lejáratú kötelezettségek (összesen 219 millió PLN) fedezésére kellett felhasználni. Ezenkívül 53 millió PLN-t azokra a beruházásokra kellett kiadni, amelyeket a terv eredeti változatában 2006 után kellett megvalósítani (ez a 219 millió + 53 millió, valamint a 10 % finanszírozási költség, azaz 27 millió, összesen 299 millió összeget tesz ki). Emiatt a 219 millió PLN összegnek tartalmaznia kell legalább […] millió PLN-t (azaz […] millió PLN – 53 millió PLN-t) az összesen [150 és 220] millió PLN összegű, beruházásra szánt eszközökből. A maradék […] millió PLN összeget (219 millió PLN – […] millió PLN) a rövid lejáratú pénzügyi szerkezetátalakítás költségeinek kell kitenniük.

d) *Szerkezetátalakítás a természeti környezetre gyakorolt hatás területén*

(27) Az IBP 2003 (4.9. pont) külön, a természeti környezet védelmére vonatkozó beruházási programot is tartalmazott, amely az ISO 14001 szabvány szerinti környezetgazdálkodási rendszert irányzott elő (0,5 millió PLN értékben), és különböző, 50 millió PLN költséggel járó beruházásokat a területek revitalizálásának keretében, valamint az energetikai főosztály modernizálását (amelyre nem különítettek el semmilyen forrást). Ezeknek a beruházásoknak 2000-ben kellett indulniuk.

(28) Az eljárás kimutatta, hogy az IBP 2003-ban megadott eszközök némelyike, de nem mindegyike, az ütemtervnek megfelelően lett felhasználva. Elsősorban a fémhulladékot feldolgozó üzem építését halasztották a 2007–2008. évekre, ez 2007 nyarán még csak fejlesztési fázisban volt. Ezen túl lemondtak a hulladékfeldolgozó üzem felépítéséről, mivel a hulladék feldolgozásával alvállalkozó ([12]) foglalkozik, ami gazdaságosabb megoldás.

(29) Az eljárás igazolta Lengyelországnak azt az állítását is, hogy a környezetre gyakorolt hatás területén a szerkezetátalakítás költségeit nem a szerkezetátalakítási program megvalósításának keretében fizették volna, hanem olyan saját forrásokból, mint pl. az aktívák szerkezetátalakításából származó bevételek.

e) *A szerkezetátalakítás finanszírozása*

(30) Az IBP 2003 4.12. pontjában kimutatták, hogy a szükséges pénzügyi eszközök 300 millió PLN összeget tesznek ki (lásd a pénzügyi bevételek kimutatását is, 5.1. pont). Mivel sehol nem szerepel más állítás, el lehet fogadni, hogy ez volt a teljes pénzügyi igény.

([12]) Lásd a 2007 júliusában készült ESC beszámolót a 2006. évről

(31) A 4.12. pont a szerkezetátalakítási célok finanszírozási igényét 2002. évben 113,6 millió összegben, 2003. évben pedig 105,3 millió összegben, míg a fenti eszközök hitelekből történő biztosításának pénzügyi költségeit 21,9 millió PLN összegben határozza meg. Ezenkívül előirányoztak további 53 millió PLN-t a költségek fedezésére. Azt azonban nem határozták meg, hogy pontosan mi lenne az, ami finanszírozást igényel.

(32) 2003. utáni időszakra nem irányoztak elő további finanszírozási igényt. Ténylegesen, az AHW az IBP 2005-ben, az IBP 2003-at ismertetve, megerősíti, hogy „[...] a Szerkezetátalakítási Program egy sereg stratégiai és operatív tevékenységet irányzott elő, amelyek eredményeként jelentősen javulna a működés jövedelmezősége, és ennek folyományaként a pénzügyi likviditás. Az elfogadott Szerkezetátalakítási Program előirányozta a pénzügyi likviditási mutatók fokozatos javulását 2003. évtől kezdve".

f) *Az IBP 2003 keretében megvalósított szerkezetátalakítási tevékenységekre vonatkozó következtetések*

(33) Az IBP-ben leírt átszervezés, amelyhez a rendkívüli támogatás szükséges volt, tartalmaz beruházást ([150 és 220] millió PLN közötti összegben, ebben 53 millió PLN-t gyorsított beruházásra), a foglalkoztatás átszervezését (4,03 millió PLN), némelyik köztartozás befagyasztását (21,5 millió PLN), bizonyos pénzügyi szerkezetátalakítást (81,5 millió PLN) és a kölcsönök finanszírozásának költségeit (27,1 millió PLN), összesen 324,63 millió PLN összegben.

(34) A szerkezetátalakítás finanszírozásának főként az állam által garantált kölcsönökből kellett történnie, amelynek a vagyoni szerkezet átalakításának késlekedéséből következő pénzügyi eszközigényt kellett fedeznie. Ezért, hogy lehetővé tegyék a társaság pénzügyi szerkezetátalakítását és a 2002/2003. évi, valamint potencionálisan a 2004. évi beruházások megvalósítását, a társaság áthidaló kölcsönt kapott, amit az Államkincstár garantált. Emiatt a szerkezetátalakítás egyértelműen össze volt kötve egy időbeli ütemtervvel.

(35) Az IBP 2003-ban azonban a vagyoni szerkezetátalakítás tekintetében nem jelezték, hogy az szerkezetátalakítási költségeket von magával. Ez inkább egy folyamatban lévő vállalkozás volt, független az államilag támogatott szerkezetátalakítási programtól, amelyhez láthatóan nem volt szükség további pénzeszközök biztosítására az állam részéről. A jövedelmezőség helyreállításával nem közvetlenül összefüggő bizonyos tevékenységeket, mint pl. a környezetvédelmi tevékenységeket is, a vagyoni szerkezet átrendezésén keresztül finanszíroztak, ezért – hangsúlyozza Lengyelország – azok túlmentek a szerkezetátalakításon.

(36) Ténylegesen az egyetlen ok, amiért a vagyoni átrendezést megemlítették, az, hogy pénzeszközöket kellett biztosítania a nem termelő vagyon eladásával. Azonban nem említették az értékesítési és visszlízing tranzakciók elszámolását.

2. **Állami támogatás**

(37) Az eredetileg az Országos Szerkezetátalakítási Program [KPR] keretében jóváhagyott (a nettó dotáció egyenértékeként kiszámolt) 322 millió PLN segítségével az AHW Lengyelországtól az alábbi táblázatban bemutatott támogatást kapta:

2. táblázat

Jóváhagyott és megkapott állami támogatás 2002. és 2003. években (*)

	KPR (ezer PLN)	Kapott állami támogatás (ezer PLN)	Különbség (ezer PLN)
Összesen 2002–2003	321 878 000	203 946 000	117 932 000

(*) Az értékek megfelelnek az IBP 2003 36. táblázatában találhatóknak; az értékek aktualizálása megfelel a Lengyelország és egy független tanácsadó által összeállított, 2007. júniusi ellenőrző jelentésnek, 1 EUR=3,95 PLN feltételezésével

(38) A támogatást három célra ítélték meg:

a) 0,33 millió PLN-t a foglalkoztatás átszervezésére (jóváhagytak 1,5 milliót);

b) 20,56 millió PLN-t a kötelezettségek leírására (jóváhagytak 21,5 milliót), amit a társaság általános pénzügyi helyzetének javítására használtak fel;

c) a 183,2 PLN kölcsön garantálására (46,3 millió EUR, jóváhagytak 299 millió PLN-t).

(39) HLW államilag garantált kölcsönt kapott a Bank Pekao S.A.-tól, a HLW és a bank között 2003. december 10-én kötött szerződés alapján. A kölcsönszerződés szerint a kölcsönt a szerződés aláírásától számított öt év elteltével, azaz 2008. december 10-ig kell visszafizetni.

(40) Az AHW 2003 augusztusában folyamodott garanciáért. Ezt a Minisztertanács 2003. december 31-i határozatával jóváhagyta, 46,3 EUR-nak megfelelő névleges érték, plusz a kamatok és egyéb költségek, összesen 58,3 millió EUR összegig. A Minisztertanács határozata azt állította, hogy a HLW-nek szüksége van támogatásra a meleghengermű beruházás és az eladási szerződés, valamint a visszlízing keretében történő vagyon megvásárlásával kapcsolatos költségek finanszírozásához, és javasolta a támogatás erre a célra történő felhasználását. Részletezve:

a) a kölcsön egy része, 14 600 000 EUR összegben, a termelő beruházások, a (közepes) hengerművel, valamint a blokksor modernizációjával kapcsolatos beruházások finanszírozására volt előirányozva. Azonban, 2004. szeptember 30. és 2005. február 28. között mindössze 2 854 355 EUR összeget használtak fel nyolc részletben, a visszafizetés pedig 2005. szeptember 16-án megtörtént;

b) a következő, 31 430 000 EUR összegű rész a kötelezettségeknek a termelő vagyon (telek és épületek) kivásárlásával történő átrendezésére volt előirányozva, aminek köszönhetően a társaság szerette volna az eladási szerződés és a visszlízing maradék részét kifizetni. 2004. augusztus 24-ig felhasználtak 31 245 684 EUR összeget, amelyet 2005. szeptember 16-án visszafizettek. A lengyel hatóságok és a kedvezményezett szerint a kölcsönt az eladási szerződés és a 2000-ből származó visszlízing kifizetésére használták fel.

(41) Összességében a társaság azt állította, hogy kifizetett 1 132 788,35 EUR összegű kamatot, amelyet részletekben térített meg. Ehhez megerősítést nyert, hogy a 2004. december 30-án kifizetett első részletet a kölcsön felhasznált részeihez kell hozzáírni, míg ettől az időponttól a kamatok a kapcsolódó összegekhez lehetnek allokálva. A lengyel hatóságok arról tájékoztattak, hogy ez a kamatfizetés következő felosztását eredményezte:

3. táblázat

Fizetett kamatok

Dátum, fizetett kamatok	Kamatok összesen	A kölcsönnek az eladásra és a visszlízingre szánt része utáni kamat	A kölcsönnek a beruházásra szánt része utáni kamat
2004. december 30.	371 931 EUR	363 880 EUR	8 051 EUR
2005. június 30.	536 522 EUR	491 612 EUR	44 910 EUR
2005. szeptember 16.	224 336 EUR	205 557 EUR	18 778 EUR
	1 132 788 EUR	1 061 050 EUR	71 738 EUR

(42) Az AHW a garantált kölcsönnel kapcsolatos következő kiadásokat is viselte:

a) garantált jutalék 270 000 EUR összegben;

b) 2004. április 30-án az Államkincstár számára a kölcsönhöz adott garanciáért kifizetett 583 300 EUR összegű illeték (az 58 330 000 összegű garancia 1 %-a, függetlenül a ténylegesen nyújtott kölcsöntől);

c) a kölcsönszerződés címén a bank által viselt, és az AHW-t terhelő költségek és kifizetések – 55 947 EUR.

(43) A 2003-ban kelt HLW beadvány szerint a kölcsön összegének csökkentése (az IBP 2003 szerint jóváhagyott összeggel összehasonlítva) a HLW saját kezdeményezése volt, mivel a kölcsönről már megállapodtak. A HLW azonban fenntartotta magának a jogot, hogy folyamodhasson a támogatás fennmaradó részéért is a 75 millió PLN összegű limit keretében, de ezt soha nem használta ki.

3. **Az IBP 2003 megvalósítása**

(44) Senki nem vonja kétségbe, hogy az IBP 2003 csak részben lett megvalósítva. A 2002–2004-ben a HLW az átszervezésre csak 58,7 millió PLN-t költöttek. Alig [az 1. táblázatban megadott, beruházásra szánt teljes összeg körülbelül 25 %-át] millió PLN-t adtak ki a meleghengermű modernizálásával összefüggő beruházásra szánt, a 2002–2004-re előirányzott […] millió PLN összegből. A beruházás csak a közepes hengerművet érintette, és nem hajtottak végre semmilyen beruházást a blokksor kazánjainál és a nagy hengerműnél. Azonban a […] millió PLN összegből körülbelül 0,5 milliót beruháztak az acélműbe, és más beruházásokra kiadtak összesen […] millió PLN összeget (lásd a 2002., 2003. és 2004. éveket alább, a 4. táblázatban).

(45) A Bizottság nem kapott semmilyen információt arról, hogy végrehajtották-e a pénzügyi átszervezést. Az IBP 2005-ből azonban az következik, hogy a HLW tartozása 2005. június 30-án közelítőleg annyi volt, mint 2001. év végén (lásd az IBP 2005 18. pontját). Továbbá, a HLW már 2004-ben pozitív eredményt érhetett el az operatív tevékenységből. Emiatt a Bizottság úgy tekinti, hogy a társaság végrehajtotta a tervezett rövid távú pénzügyi szerkezetátalakítást.

(46) Az ellenőrzésért felelős független szakértő jelentései megerősítik, hogy a HLW nem volt nyereséges sem 2004-ben, sem 2005 végén. Az AHW azonban nyereséges volt a szerkezetátalakítási időszak végén (2006 vége).

(47) Senki nem vonja kétségbe azt, hogy a jövedelmezőség 2006. végére különböző tényezők eredménye, amelyek a hengermű részleges modernizációján túl mindenekelőtt az acélkohászatban uralkodó kitűnő helyzettel vannak kapcsolatban, amely pozitívan befolyásolta a társaság forgalmát. Ezenkívül, amikor az Arcelor, azaz egy erős befektető átvette a HLW-t, a HLW-nek a likviditással kapcsolatos összes problémája megszűnt. A társaság azonban nem volt képes alátámasztani azt az általános állítását, hogy a garanciának az újrafinanszírozásra történt tényleges felhasználása okozta a társaság nyereségessé válását.

4. **Változások az IBP 2003-ban**

(48) 2005-ben az új tulajdonos belépése lényeges változást hozott a beruházási stratégiában. A meglévő meleghengerművek modernizációja helyett az AHW jelenleg egy új hengermű építését tervezi, amely lehetővé teszi az építőiparban használt hosszú termékek gyártását. A hengerműben nyersanyagként 160 mm-es négyzetes bugákat fognak használni, és szénacél betonvasakat, kör és lapos keresztmetszetű rudakat, könnyű idomacélokat, valamint négyszög és haránt keresztmetszetű idomokat fognak gyártani. Lengyelország rámutat, hogy ez az adaptáció az építőipari piac fejlődésével kapcsolatos, amelynek lényeges növekedését jósolják Varsó környezetében sok évre előreláthatóan, ami a varsói székhely miatt az AHW-nek piacvezető előnyt biztosít.

(49) Az új hengermű teljes kapacitással 2008 első felében fog működni, és kiváltja a jelenlegi meleghengerműveket, amelyek modernizálásába már beruháztak [az 1. táblázatban megadott, beruházásra megadott teljes összeg 25 %-át] millió PLN-t. A beruházási program teljes költségét az alábbi táblázat mutatja:

4. táblázat

Az új beruházási program költségei az IBP 2005-ben

ezer PLN	2002 (*)	2003 (*)	2004 (*)	2005	2006	Összesen
Acélmű	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Meleghengermű	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[az 1. táblázatban megadott teljes beruházás körülbelül 120 %-a]
Általános	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Összesen	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[az 1. táblázatban megadott teljes beruházás körülbelül 140 %-a]

(*) Az IBP 2003 alapján megvalósított beruházások.

(50) A beruházás teljes költsége most [az 1. táblázatban megadott teljes beruházási összeg körülbelül 140 %-a] millió PLN, amiből [az 1. táblázatban megadott teljes beruházási összeg körülbelül 120 %-a] millió PLN-t, a meleghengerműre irányozták elő, ami tehát […] millió PLN-nel több, mint amit eredetileg a beruházásra szántak. Ezekben a költségekben azonban már benne van a közepes hengerműben megvalósított beruházás, […] millió PLN összegben. Ezek levonása után a […] millió PLN összegből, az új hengermű költsége [kevesebb mint 200] millió PLN tenne ki.

5. **A termelő kapacitások növekedése**

(51) Az AHW teremlő kapacitásainak növekedését az alábbi táblázat mutatja be:

5. táblázat

Maximális éves termelési kapacitás ezer tonnában

Termelés	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	Megjegyzések
Folyékony acél	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[a hengermű teljes kapacitásának körülbelül 100 %-a]	[idem]	Nincs változás
Lapos termékek	20	20	20	20	0	0	0	a 8. sz. jegyzőkönyv szerint
Hengermű – hengerelt termékek	180	180	180	180	180	0	0	a 8. sz. jegyzőkönyv szerint
Hengermű – könnyű, kereskedelmi idomok	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[körülbelül 40 %]	0	Új stratégia (*)
Hengermű – hosszú, nehéz idomacélok	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[körülbelül 60 %]	0	Új stratégia (*)
Hengermű – kovácsolt profilok	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	0	Új stratégia (*)
Hidegen hengerelt szalag	30	0	0	0	0	0	0	a 8. sz. jegyzőkönyv szerint
Új hengermű	0	0	0	0	0	[…]	[körülbelül 70 %]	Új stratégia (a 8. jegyzőkönyvben nem meghatározva)

(*) A 8. sz. jegyzőkönyv nem irányozza elő ezt a termelési kapacitás csökkentést.

(52) Az új hengermű teljes termelési kapacitásának elérése után 2008-ban a régi hengerműt bezárják. A társaság összes termelési kapacitása 2007. előtt semmikor nem haladta meg a […] tonnát kitevő maximális termelési kapacitást. Emiatt a beruházási program módosítása a társaság termelési kapacitásának további csökkenését eredményezi […] tonnával.

III. AZ ELJÁRÁS MEGINDÍTÁSÁNAK OKA

(53) A Bizottság a 2006. december 6-i levelében hivatkozott az AHW szerkezetátalakítási programja végrehajtásának elmaradására és jelezte, hogy ellenőrizni kívánja, miben áll a szerkezetátalakítási támogatás esetleges rendeltetésellenes felhasználása. A Bizottság különösen arra mutatott rá, hogy a támogatás jelentős részét nem használták fel megfelelően.

(54) Ezenkívül a Bizottságnak kétségei voltak, hogy a 8. jegyzőkönyv 10. pontjának megfelelően elfogadhatja-e az aktualizált üzleti tervet, figyelembe véve, hogy az olyan új beruházásokra vonatkozik, amelyek hasznosak lehetnek, de nem feltétlenül a társaság szerkezetátalakításának céljait szolgálják.

IV. LENGYELORSZÁG ÉSZREVÉTELEI

(55) A lengyel hatóságok azt állítják, hogy az AHW az állami garanciát azoknak a feltételeknek megfelelően használta fel, amelyeknek alapján kapta, és rávilágítanak arra, hogy:

a) először, a visszlízing tranzakciók kifizetése azokra a beruházásokra vonatkozott, amelyeket csak mint nagyon általános cselekvéseket írtak le, azok részletezése nélkül;

b) másodszor, a garancia a pénzügyi szerkezetátalakítás része volt, figyelembe véve, hogy a szerkezetátalakítás költségeinek összege 857 millió PLN összeget tett ki, mivel a veszteségeket és kötelezettségeket is az átszervezés költségeiként veszik figyelembe. Lengyelország rámutat, hogy a veszteségek tartalmazzák a prognosztizált mérlegben kimutatott (IBP 2003, 79. old.) 2002. és 2003. évi veszteségeket is, 150 millió PLN összegben. Ezenkívül a társaságnak voltak hosszú és rövid lejáratú kötelezettségei is, 513,4 millió PLN összegben. A további költségek a foglalkoztatás és a beruházások szerkezetátalakításából erednek (190,5 millió PLN);

c) harmadszor, a tranzakciónak szerkezetátalakítási programban tervezett vagyoni szerkezetátalakítás elemének kellett lennie. Emiatt a társaság úgy döntött, hogy „a meglévő adósságállománynak a pénzáramlásra gyakorolt negatív hatása csökkentésének érdekében a meglévő visszlízing szerződést sokkal olcsóbb hitellel váltja fel". Lengyelország rámutatott ennek sürgős voltára, mivel a HLW „azon a ponton volt már, hogy a pénzügyi lehetőségei kimerülnek".

(56) Továbbá a lengyel hatóságok fenntartják, hogy az eladási és visszlízing tranzakció is hozzájárult a társaság jövedelmezőségéhez, de nem oka annak.

(57) A lengyel hatóságok megerősítik, hogy a támogatásnyújtás időpontjának alapvető jelentősége volt. Ténylegesen azt állítják, hogy „az állami támogatás szükségessége csak a 2003/2004. években állt fenn", mivel alapvetően a pénzeszközök iránti igény volt megfigyelhető ([13]).

(58) A lengyel hatóságok megismétlik, hogy az AHW visszafizette a támogatást. Az állami garanciának csak a kölcsön más biztosítékait kellett kiegészítenie. Gyakorlatilag a banknak a földre és állóeszközökre bejegyzett jelzálog és hét darab saját váltó formájában adtak biztosítékot. Ezenkívül Lengyelország részletes információkat szolgáltatott a különféle más pénzügyi eszközökről, amelyeket a HLW akkor használt, és ennek alapján azt állítja, hogy a HLW képes volt finanszírozáshoz jutni a piacon, garancia nélkül is.

(59) A lengyel hatóságok emlékeztetnek arra, hogy az Arcelor cég nem vette volna meg a társaságot, ha nem lett volna biztos abban, hogy a HLW-nek „joga volt ahhoz az állami támogatáshoz, amit az eljárásban kapott".

(60) A lengyel hatóságok aláhúzzák, hogy a terv módosítása kiszélesíti a beruházási programot ahhoz képest, amit eredetileg terveztek, és minden beruházást visszavonhatatlanul megkezdtek 2006 végéig (azaz a szerkezetátalakítás időszakának vége előtt). Emiatt – a lengyel hatóságok véleménye szerint – a támogatást nem kell úgy tekinteni, hogy azt a rendeltetésétől eltérően használták fel, a program javasolt módosítását pedig a Közösség alapelveivel összeegyeztethetőnek kell tekinteni.

([13]) 2007. június 4-i levél, 20. pont.

(61) A lengyel hatóságok tájékoztattak, hogy az IBP 2005-ben előirányzott beruházásról, azaz a közepes hengermű kicseréléséről, már 1997-ben tárgyaltak. A társaság 1997–2003 közötti pénzbevételei azonban nem voltak elegendőek e beruházásnak a finanszírozására. Csak amikor az Arcelor cég átvette a társaságot, akkor jelentek meg elégséges mennyiségű eszközök a beruházás finanszírozására ([14]). Ezenkívül Lengyelország úgy érvel, hogy a termékválasztékot az IBP 2003-ban rendkívül általánosan határozták meg, és nem volt optimális, figyelembe véve a kereslet struktúrájának változását a lengyel piacon, ami megkívánta az alkalmazkodást a termékválasztékkal.

(62) A lengyel hatóságok úgy érvelnek, hogy az IBP 2005 módosításainak nincs befolyásuk a 8. jegyzőkönyvre. Az új program elengedhetetlen ahhoz, hogy „tartós jövedelmezőséget" lehessen elérni. A jelenlegi jövedelmezőség a szerkezetátalakítási időszak végén csak a pozitív piaci helyzetből következett, meg az ár/bevétel/költség struktúrából. Ebben az értelemben azt állítják, hogy a bugatechnológia nem garantálná a társaság versenyképességét hosszú távon, és szükség lenne felcserélni modern, folyamatos öntési technológiával.

(63) A lengyel hatóságok azt sugallják, hogy még ha a kapott támogatást további operatív támogatásnak is fognák fel, a kompenzációs eszközökkel, azaz a stratégiamódosítás keretein belül a társaság termelési kapacitásának további csökkentésével, kiegyenlítettnek kell tekinteni. A lengyel hatóságok azt is megerősítik, hogy a vagyoni szerkezet átrendezésének elhúzódásából következően a HLW nem valósította meg az összes beruházását.

(64) Lengyelország tájékoztatta a Bizottságot a kölcsönre felszámított kamatokról is, amelyet a 41. preambulumbekezdés mutat be, valamint a kölcsönnel és garanciával kapcsolatos egyéb felszámított költségekről, amelyek a 42. preambulumbekezdésben találhatóak.

V. AZ ÉRDEKELT FELEK ÉSZREVÉTELEI

(65) A kedvezményezett megküldte az eljárás megindítására vonatkozó észrevételeit, és ezután tájékoztatták a Bizottság és a lengyel hatóságok közötti információváltásról.

(66) Az AHW úgy érvel, hogy a támogatás nagy része bizonyos lízingaktívák visszavásárlására lett felhasználva, a pénzügyi költségek csökkentése céljából. Ezenkívül, mivel a beruházások lízingelt vagyont érintettek, ennek visszavásárlását úgy lehet tekinteni, mint a szerkezetátalakítás egyik elemét.

([14]) A lengyel hatóságok megerősítik, hogy a folyamatos öntödével és a kibővített termékválasztékkal kapcsolatos adaptációhoz szükséges beruházási költségek nagyobbak, de, érvelésük szerint, ezt két tényező ellensúlyozza. Először, a beruházás módosítása a cseréről az új hengerműre jelentős költségmegtakarítást biztosít, amelyek elérhetik a 85 millió EUR-t. Ezenkívül későbbi energia- és költségmegtakarítás is fellép.

(67) A kedvezményezett azt is fenntartja, hogy a garanciát azelőtt nyújtották, hogy Lengyelország belépett az Európai Unióba (a Minisztertanács határozatát 2003 decemberében fogadták el), és ezért a támogatás rendeltetésének meghatározása a lengyel kormánytól függött. Ezenkívül a társaság rámutat, hogy a támogatást pontosan a megítéléséről szóló határozatnak megfelelően használták fel.

(68) Az AHW megismétli, hogy az új terv az előző terv céljának elérésére szolgál, és a stratégiaváltásra szükség van a társaság hosszú távú jövedelmezőségének biztosításához.

VI. ÉRTÉKELÉS

1. Irányadó jog

(69) A 8. jegyzőkönyv 1. pontja úgy rendelkezik, hogy az EK-Szerződés 87. és 88. cikkétől függetlenül, a Lengyelország által a lengyel kohászat meghatározott részének szerkezetátalakítására nyújtott támogatást, egyebek közt az ebben a jegyzőkönyvben rögzített feltételek teljesülése esetén, a közös piaccal összeegyeztethetőnek ismeri el.

(70) Az Európa-megállapodás kereteiben a lengyel kohászat szerkezetátalakítására nyújtott támogatás türelmi idejét a Tanács meghosszabbította Lengyelországnak az Európai Unióba történő belépéséig. Ezt a megállapodást a Lengyelország európai uniós csatlakozása keretében készült 8. jegyzőkönyv alapján fogadták el. Ahhoz, hogy a célt elérjék, egy időkeretet hagytak jóvá, amely tartalmazta a belépés előtti és utáni időszakot is. Pontosabban mondva, a 8. jegyzőkönyv felhatalmaz a korlátozott mértékű szerkezetátalakítási támogatásra 1997–2003. években, és megtiltja a további állami támogatást a lengyel kohászat részére az 1997–2006. években. Ebben a tekintetben egyértelműen különbözik az EK-Szerződés többi csatlakozási előírásától, mint például a IV. mellékletben meghatározott átmeneti mechanizmustól („a már létező támogatásra vonatkozó eljárás"), amely kizárólag olyan mértékben vonatkozik a csatlakozás előtt adott állami támogatásokra, amilyen mértékben a csatlakozás dátuma után továbbra is alkalmazásra kerül. A 8. jegyzőkönyvet tehát *lex specialisként* is fel lehet fogni, amely, azokban az ügyekben, amelyekre vonatkozik, felváltja a csatlakozási okmány más rendelkezéseit ([15]).

(71) Amiatt, hogy az EK-Szerződés 87. és 88. cikke nem vonatkozik azokra a csatlakozás előtt nyújtott támogatásokra, amelyeket a csatlakozás után már nem alkalmaznak, a 8. jegyzőkönyv az EK-Szerződés keretén belül kiszélesíti a lengyel kohászat szerkezetátalakítására 1997–2006. években nyújtott bármiféle állami támogatás feletti ellenőrzést.

([15]) Lásd a 2005. július 5-i határozatot a C 20/04 Huta Częstochowa ügyben (HL L 366., 2006.12.21., 1. o.).

(72) Az EK-Szerződés 88. cikkének (2) bekezdése szerinti határozat Lengyelországnak az Európai Unióba történő belépése után is meghozható, mivel a 8. jegyzőkönyvben nincsenek részletes előírások, a rendes szabályokat és alapelveket kell alkalmazni. Ezért alkalmazandó az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi határozat is (a továbbiakban ún. eljárási szabályzat) ([16]).

2. **Nem rendeltetésszerűen felhasznált támogatás**

(73) A 8. jegyzőkönyv 18. pontjának a) szakasza felhatalmazza a Bizottságot a megfelelő eszközök alkalmazására, amelyek értelmében minden társaság köteles visszatéríteni a jegyzőkönyvben meghatározott feltételek megsértésével kapott támogatást [...] abban az esetben, ha a monitorozási folyamat kimutatja, hogy a jegyzőkönyvben rögzített átmeneti megállapodásokban található feltételek nem teljesültek.

(74) A hivatalos eljárás után a Bizottság megállapította, hogy Lengyelország nem tudta eloszlatni a Bizottság kétségeit a nyújtott szerkezetátalakítási támogatás nem rendeltetésszerű felhasználására vonatkozóan. A Bizottság véleménye szerint, a társaság nem megfelelően hajtotta végre a 8. jegyzőkönyv 9. pontjának a) és h) alpontjaiban egyértelműen meghatározott szerkezetátalakítási programját. A Bizottság megjegyzi, hogy a rendelkezésre bocsátott pénzeszközökből (körülbelül 34 millió EUR) csak egy kis részt használtak fel az IBP 2003-nak megfelelően a beruházás finanszírozására, míg a maradék részt, azaz 31,2 millió EUR-t a programtól eltérő célokra használták fel.

(75) Ezért a Bizottság először is megvizsgálta, milyen tevékenységeket terveztek az eredeti IBP-ben, majd azt, hogy a társaság által végzett intézkedések összeegyeztethetőek voltak-e a közös piaccal, valamint azt is, hogy milyen mértékben használták fel a támogatást a rendeltetésétől eltérően, figyelembe véve a támogatás összegének mérlegelése előtti általános programot. Azt, hogy az új program megváltoztathatja-e ezt a beadványt, a következő, 3. pontban tárgyaljuk.

a) *A szerkezetátalakítás mértéke az eredeti beruházási tervben*

(76) A Bizottság először megvizsgálja az IBP 2003 hatályát, és hogy az IBP 2003 tartalmazta-e a termelő vagyont érintő visszlízing szerződések kifizetését, amelyre a szerkezetátalakításra szánt támogatást főként felhasználták.

(77) Mint megállapítást nyert a 34. preambulumbekezdésben, a szerkezetátalakítási program fő feladata a HLW jövedelmezőségének helyreállításához szükséges tevékenységek határidőre történő végrehajtásának garantálása volt. Ezek főként a beruházásokhoz és a pénzügyi szerkezetátalakításhoz kapcsolódtak. A program elsődleges célja az volt, hogy lehetővé tegye a társaság szerkezetátalakítását 2002-ben és 2003-ban.

(78) Először, az IBP 2003 előirányozta, hogy a HLW-nek [150 és 220 millió közötti] PLN összeget kell beruháznia. Úgy látszik, hogy úgy a kedvezményezett, mint a lengyel hatóságok azt a következtetést vonták le, hogy a termelő vagyon megszerzését el lehet ismerni a beruházási program elemének. Lengyelország úgy érvel, hogy a beruházást mint nagyon általános tevékenységet definiálták, részletezés nélkül. Ezenkívül a kedvezményezett fenntartja, hogy a birtokbavételre szükség volt szerkezetátalakítási programhoz, „mivel az üzem nem tudott volna működni a szerkezetátalakítás idején ezek nélkül a berendezések nélkül".

(79) A Bizottság nem tudja elfogadni ezeket az érveket. Kifejezetten látható, hogy az IBP 2003 a 4.4. pontban meghatározta a beruházás költségeit (az IBP 2003 21. táblázata, a 18. preambulumbekezdésben 1. táblázatként látható), tartalmát (az IBP 2003 22. táblázata) és az idejét (az IBP 2003 23. táblázata). Nem volt előirányozva semmiféle eladási szerződés és termelő vagyon lízingjének a kifizetése. Ez a próbálkozás tényszerűen inkább azt támasztja alá, hogy sem a lengyel hatóságok, sem a kedvezményezett nem találnak semmilyen meggyőző érvet az eladási szerződés és a lízing kifizetésére. Ellenkező esetben a program tartalmazná ezt a tevékenységet.

(80) Másodszor, az IBP 2003 korlátozott pénzügyi szerkezetátalakítást irányoz elő. A később közölt információkban a lengyel hatóságok azt állítják, hogy a termelő vagyon kivásárlásának összegét a pénzügyi szerkezetátalakításban figyelembe kell venni ([17]). Fenntartják, hogy a pénzügyi szerkezetátalakítás tartalmazta a meglévő, 150 millió PLN összegű veszteségeket is, valamint az 513 millió összegű, halasztott kötelezettségeket is, ami azt jelenti, hogy a szerkezetátalakítás költségei összesen 858 millió PLN-t tesznek ki.

(81) A Bizottság azonban nem érthet egyet azzal, hogy a 150 millió PLN összegű veszteségek és az 513 millió összegű kötelezettségek kifizetésének átütemezése a szerkezetátalakítás költségeit képezik. Mint az a 22. preambulumbekezdésben megállapítást nyert, a Bizottság nem tagadja, hogy az IBP 2003 4.7. pontja azt állítja, hogy „a társaság át kívánja alakítani az 513 millió PLN összegű kötelezettségeinek szerkezetét". Nem állították azonban, hogy ez a szerkezetátalakítási feladatok nélkülözhetetlen eleme. Ténylegesen, szerkezetátalakítási feladatként a 3.2. pontban csak „a rövid lejáratú hitelek visszafizetését és a felesleges, nem termelő vagyon eladását állapították meg".

([16]) HL L 83., 1999.3.27., 1. o.

([17]) A 2007. június 4-én kelt levél 24. pontja

(82) Továbbá, általában semmilyenfajta veszteséget nem szoktak szerkezetátalakítási költségként elismerni, mint ahogy azt Lengyelország állítja. A mérleg szerinti kötelezettségek nem feltétlenül felelnek meg a szerkezetátalakítás költségeinek, mivel a kötelezettségek a normális gazdasági tevékenység elemei. Az igaz, hogy a kötelezettségek túl magas mértéke nehézségeket okozhat, de ilyen esetben a szerkezetátalakításnak speciálisan a kötelezettségeket érintő tevékenységeket kell tartalmaznia, mint tőkeinjekció biztosítását, hiteleket vagy a visszafizetés átütemezésére vonatkozó szerződést. A terv nem irányoz elő semmilyen ilyen, a pénzügyi szerkezetátalakítást célzó tevékenységet (4.7. pont, ötödik szakasz).

(83) Valójában az IBP 2003 4.7. pontja azt állítja, hogy a szerkezetátalakítás finanszírozásához csak 363 millió PLN összegű bevételre volt szükség, amely kevesebb, mint az 513 millió PLN összegű összes kötelezettség. Továbbá úgy tűnik, hogy a 4.7. pontban említett 60 millió PLN összeg a jövendő forgótőkére vonatkozott. Ezért a szerkezetátalakításra legfeljebb 300 millió PLN összeget irányoztak elő (lásd a 30. preambulumbekezdést fent).

(84) Az IBP 2003-nak a program költségeire és forrásaira vonatkozó 4.12.1. pontjában viszont tisztázták a 300 millió PLN felhasználását, ugyanis ebben azt állítják, hogy a 2002–2003. évekre szükség van 219 millió PLN pénzügyi forrásra. Figyelembe véve azt, hogy ennek az összegnek tartalmaznia kellett a beruházást is, mint az a 24. preambulumbekezdésben fentebb megállapítást nyert, a további források a pénzügyi szerkezetátalakításra csak [...] millió PLN-t tettek ki.

(85) Ezenkívül, a 81,5 millió PLN nem lett volna elég a visszlízing megállapodás kifizetésére sem. Az IBP 2003 3.2. pontja kifejezetten azt állítja, hogy a pénzügyi szerkezetátalakítás csak a rövid lejáratú kötelezettségekre fog vonatkozni. Ezért a terv által tartalmazott pénzügyi szerkezetátalakítás 81,5 millió PLN összegre volt korlátozva, de nem tartalmazta az eladási szerződés és a lízing kifizetését, amely kifejezetten hosszú távú kötelezettség volt, mivel a visszafizetésnek 2010-ig kellett megtörténnie. Ezért az eladási szerződés és a visszlízing kifizetését nem lehet elismerni a pénzügyi szerkezetátalakítás elemeként, amelyet a támogatásnak segíteni kellet.

(86) Végül is úgy tűnik, hogy a lengyel hatóságok egyetértenek abban, hogy az eladási és a lízing tranzakció nem volt a vagyoni szerkezetátalakítás része, mivel nem hozzák fel ezt az érvet. Közvetve azonban hivatkoznak a vagyoni szerkezetátalakításra, mivel idézik a vagyoni szerkezetátalakításra vonatkozó részt: „a fenti értékesítés lehetővé teszi az L.W. Hutának, hogy a hitelei egy részét visszafizesse, és megőrizze a likviditását” (a június 4-i levél 64. pontja).

(87) A lengyel hatóságok azonban nem fogadták el, hogy sehol nem szerepel olyan állítás, amely szerint az ütemterv módosításának teljes egészében a visszlízingből keletkezett kötelezettségek visszafizetésére kell vonatkoznia, amikor a terv több pontban azt állítja, hogy csak a nem termelő vagyonra vonatkozik. Ez az állítás kétszer is ismétlődik ugyanabban a fejezetben, amelyből a fenti, a lengyel hatóságok által használt idézet is származik. Valójában kifejezetten azt állítják, hogy az eladási szerződés és a visszlízing keretén belüli kötelezettségek a vagyoni szerkezetátalakítás tárgyát képezik, azaz azé, amely a nem termelő aktívákat tartalmazza (lásd a 2003 IBP 4.12.1. pontját). Ez vonatkozik az ún. 100 ha projektre és a 88 ha projektre is. Ennek a vagyoni szerkezetátalakításnak a célja a pénzügyi eszközöknek a beruházás megvalósítására történő felszabadítása volt, a kötelezettségek pénzügyi költségeinek egyidejű csökkentése mellett. Nem tettek említést azonban arról, hogy a visszlízing szerződést határidő előtt ki kell fizetni, hogy korlátozni lehessen a pénzügyi terheket. Ehelyett a vagyoni szerkezetátalakításnak a célja a pénzügyi költségek csökkentése, nem pedig azok eltüntetése.

(88) Végső soron, figyelembe véve a HLW pénzügyi korlátait, a Bizottság nem látja semmiféle alapját a HLW azon törekvésének, hogy kivásárolja a saját termelő vagyonát, mivel a fizetés csak egy későbbi szakaszban volt esedékes. Gyakorlatilag, semmilyen esetben sem volt szó arról, hogy a lízingszerződés akadályozná a szerkezetátalakítást. Különösen az IBP 2003 4.12. pontja nem igazolja ezt, mivel csak azt állítja, hogy egy bizonyos vagyonrész eladásának köszönhetően, amit korábban nem termelőként határoztak meg, a HLW képes lesz a lízingszerződés kezelési költségeit csökkenteni. Ez csak annak figyelembevételével logikus, hogy a vagyont a terv szerint el kellett adni, hogy a hitelt (részben) visszafizessék, és ezzel felszabadítsák a HLW-t a hitel kamatainak fizetése alól. Azonban nem esik említés a termelő vagyon kivásárlásáról, ami nem biztosítaná pénzeszközök generálását, mivel a cég megtartaná magának.

(89) Ezért az IBP 2003 nem irányozta elő a termelői vagyon kivásárlását. Ennek eredményeként a HWL olyan célra használta fel a támogatást, amely nem szerepelt a támogatás odaítélésének alapjául szolgáló szerkezetátalakítási programban, ezért a támogatást nem az Országos Szerkezetátalakítási Programnak [KPR] és az odaítélő határozatnak, azaz nem a 8. jegyzőkönyvnek megfelelően használták fel. Az eljárási határozat 1. cikke g) pontjának értelmében az ilyen eljárást a támogatás rendeltetéstől eltérő felhasználásának lehet tekinteni, mivel hogy a felhasználás az állami támogatást odaítélő határozattal ellentétes felhasználásként van meghatározva. ([18])

b) *A támogatás rendeletetésétől eltérő felhasználásának ellentétessége*

(90) Annak megállapítása után, hogy a kapott állami támogatást nem a programnak megfelelően használták fel, ki kell mutatni, hogy a támogatásnak a rendeltetésétől eltérő felhasználása ellentétes a közös piac szabályozásával is.

([18]) A rendeltetéstől eltérő felhasználás nem jár együtt azonban annak kétségbevonásával, hogy a kedvezményezett eredetileg jogosult volte a támogatásra, hanem csak azzal az állítással, hogy a támogatást nem az azt megítélő határozatnak megfelelően használták fel.

(91) Ez formális szempontból is egyértelmű, tekintetbe véve, hogy a társaság a támogatást nem a tervnek megfelelően használta fel akkor, amikor a 8. jegyzőkönyv szerint kötelezett a támogatás rendeltetésnek megfelelő felhasználására, és másodszor pedig, minden olyan más állami támogatás, ami túllép az IBP, KRP és a 8. jegyzőkönyv keretein, a 8. jegyzőkönyv 18. pontjának értelmében összeegyeztethetetlen a közös piaccal.

(92) Ezen túl a Bizottság beismeri, hogy nem lenne képes a támogatás tényleges felhasználását a közös piac szabályaival összeegyeztethetőnek elismerni, ámbár az AHW visszaszerezte jövedelmezőségét. Ebben az összefüggésben a Bizottság szeretné megvilágítani, hogy ámbár a kedvezményezettnek kétségei vannak arra nézve, hogy a jelenlegi jövedelmezősége elegendő mértékű, mégis azt kell mondani, hogy a jövedelmezőség kedvezményezett szerinti értelmezése különbözik a jövedelmezőségnek a 8. jegyzőkönyv 3. mellékletében található előzetes meghatározásától. Ez az értelmezés a 8. jegyzőkönyv keretében rögzítésre került, az egyezmény mindkét szerződő fele folyamatosan figyelemmel kísérte, a kedvezményezett nem módosíthatja azt visszamenőlegesen.

(93) A Bizottság azonban megerősíti, hogy először is az összeegyeztethetőség nem következik egyszerűen abból, hogy a 2006-ban HLW újra nyereségessé vált. Maga a jövedelmezőség helyreállítása nem elég ahhoz, hogy a szerkezetátalakítást a közös piac szabályaival összeegyeztethetőnek lehessen elismerni. Továbbá meg kell bizonyosodni arról, hogy a jövedelmezőség helyreállítását a szerkezetátalakításhoz szükséges állami támogatás minimális összegének igénybevételével sikerült-e elérni, és alkalmaztak-e kompenzáló eszközöket. A Bizottság emlékeztet arra, hogy ezeket a feltételeket tartalmazza az EK-Szerződés 8. cikkének (4) bekezdése, amelyre hivatkozik a 8. jegyzőkönyv 1. pontja. Különösen az állami támogatásnak a minimálisan szükséges szintre történő csökkentése mutatja, hogy a támogatást nem szabad beruházások vagy olyan eszközök finanszírozására felhasználni, amelyeknek nincsen alapvető jelentősége a szerkezetátalakítás szempontjából ([19]).

(94) Másodszor, a Bizottság emlékeztet arra, hogy a tervnek, azaz a szerkezetátalakítási feladatnak és az annak finanszírozására biztosított eszközöknek biztosítaniuk kell a jövedelmezőség elérését *ex ante* szempontból. Ténylegesen az IBP 2003 rendkívüli hangsúlyt fektetett a beruházás megvalósítására és felgyorsítására az állami támogatás felhasználásával. Először is rámutattak, hogy a beruházást az áthidaló hitelnek köszönhetően el kellett volna halasztani 2003-ra. Ezenkívül megerősítést nyert, hogy a vagyoni szerkezetátalakítást 2004–2005. években kellett volna végrehajtani, vagyis kifejezetten túl későn ahhoz, hogy a beruházási programot végre lehessen hajtani. Emiatt a hitel biztosította a szükséges pénzeszközöket. A program bevezetőjében valóban megismétlődik, hogy „a szerkezetátalakítási programnak az elfogadott ütemterv szerinti végrehajtásához, valamint a vállalat tevékenységének folytatásához további áthidaló hitelek megszerzésére van szükség". Összefoglalva, az áthidaló hitelt szükségesnek ítélték ahhoz, hogy a beruházást a megadott ütemtervnek megfelelően lehessen végrehajtani.

(95) Emiatt az a tény, hogy a HLW a termelő vagyon visszlízingjének kifizetése mellett döntött, és nem hajtotta végre a beruházást határidőre, arra mutat, hogy a HLW a saját tevékenységével – *ex ante* szempontból – kockáztatta azt, hogy helyreállítja a jövedelmezőségét. A lengyel hatóságok valójában nem jeleztek olyan okot, ami miatt 2003. augusztusában, amikor a HLW garanciáért folyamodott, a helyzetnek meg kellett volna változnia, figyelembe véve azt, hogy a terv 2003. márciusi aktualizálásától csak öt hónap telt el. Tehát a támogatás ilyen felhasználása nem jelentette a program megvalósítását, viszont tekintetbe véve a beruházás kapcsolatát az időbeli ütemtervvel, inkább akadályát jelentette a terv megfelelő végrehajtásának. Eredményképpen, *ex ante* szempontból, a társaság egyértelműen kockáztatta a jövedelmezőséget, függetlenül attól, hogy később azt mégis helyreállította.

(96) Igaz, hogy a pénzügyi eszközök helyettesíthetők, és hogy az állami támogatást a programtól eltérően használták fel, arra enged következtetni, hogy a szerkezetátalakítási programot olyan más forrásokból is lehetett volna finanszírozni, amelyeket eredetileg azokra a más célokra szántak, amelyekre most a támogatást használták fel. Az ilyen érvelést azonban nem lehet elfogadni a szerkezetátalakítási program esetében, amelynek a keretében a társaság pénzeszközeit a cég reorientációjára kell felhasználni, és a társaság nehézségeire tekintettel semmilyen szabad eszközt nem szabad a terven kívüli vállalkozásra fordítani. Emiatt az állam által garantált kölcsönből származó eszközök felhasználása a termelő vagyonra felvett hitel visszafizetésére korlátozza a szerkezetátalakítási tevékenységet más területen, különösen a fenti beruházások határidőre történő megvalósításának területén.

(97) Ezen túl a Bizottság nem lát semmi kapcsolatot a lengyel hatóságok és a kedvezményezett érvelése között, amely szerint 2003-ban a társaság olyan nehéz helyzetben volt, hogy nem volt képes semmilyen beruházást végrehajtani. A Bizottság nem érti, miért kellett a társaságnak ilyen helyzetben a hosszú távú kötelezettségek visszafizetése mellett döntenie, ahelyett, hogy más olyan tevékenységekbe kezdett volna, amelyek a jövedelmezőség helyreállításához voltak szükségesek.

([19]) Ezt az általános alapelvet már megismételtük. A támogatások és szerkezetátalakítás tárgykörének irányelveit tartalmazó 45. pontban található, és a Schmitz-Goth ügyben született C31/01 bizottsági határozatban (HL L 77., 2003.3.24., 41. o.), amelyben a Bizottság elutasította az alvállalkozó megvásárlását, amelyet hasznosnak, de a szerkezetátalakítás céljaihoz szükségtelennek ítéltek. Fenntartva a T-17/03 Schmitz-Gotha [2006] ECR II-1139 ügyben.

(98) Továbbá: az nem lényeges, hogy a társaság nem a 2004-ben el nem végzett beruházások pótlását javasolja, mivel a megvalósítás egy meghatározott időtervvel volt összefüggésben, amit a jövedelmezőség 2006 végéig történő helyreállítása egyetlen módszerének ismertek el. Ennek megsértése végleges, és nem lehet elkerülni az IBP módosításával sem. Ez annak ellenére így van, hogy az IBP 2005 további beruházásokat irányoz elő, mivel ezek nem tudják meg nem történté tenni a források nem megfelelő felhasználását.

(99) Harmadszor: még akkor is, ha a HLW 2003 augusztusában azt feltételezhette, hogy a beruházásokra már nincs szükség a jövedelmezőség helyreállításához, az azt jelentette volna, hogy a HLW túl nagy költségeket mutatott ki az IBP 2003-ban a szerkezetátalakításra, és a kapott támogatásra nem volt feltétlenül szükség a szerkezetátalakítás céljainak megvalósításához. A Bizottság azonban azt állítja, hogy kevéssé valószínű az, hogy a társaság alig öt hónappal az IBP 2003 elfogadása után (2003 márciusában) megváltoztatta a szándékait, mivel 2003 augusztusában garanciáért folyamodott, azt állítva, hogy a legnagyobb részt a termelő vagyonra felvett hitel visszafizetésére szánják. Ahhoz, hogy alátámassza ezt az indoklást, a társaságnak mindenképpen időben tájékoztatni kellett volna erről a Bizottságot, amit nem tett meg.

(100) Mindazonáltal, még akkor is, ha a beruházások szükségtelenek voltak, a források átcsoportosítása a termelő vagyon visszlízing szerződésének kifizetésére nem tűnik megalapozottan elismerhetőnek a szerkezetátalakítás költségeként. A termelő vagyon visszlízing szerződésének finanszírozását megszervezték, és a visszafizetés megtörténhetett volna a szerkezetátalakítási időszak lezárulásáig. Igaz lehet, hogy adódtak ebből pénzügyi terhek, de ezeket az IBP 2003-ban lévő pénzügyi prognózisokban szemmel láthatóan figyelembe vették. Mivel az aktívákat nem lehetett eladni, a kifizetés egyetlen eredménye az lett volna, hogy megszabadulnak a pénzügyi terhektől, ami a HLW-nek további likviditást jelentett volna. Ennek hatására a HLW további pénzeszközökre tett szert, amelyeket operatív támogatásnak lehet tekinteni, ami piactorzító tevékenységet is eredményezhetett volna. A Bizottság nem tudja elképzelni, hogy az ilyen tevékenységet milyen módon lehetett volna elismerni abban az esetben, ha tájékoztatják róla a Bizottságot. Emiatt, ha a beruházásra valóban nem volt szükség, a támogatás tényleges felhasználását a közös piaccal ellentétesnek ítélték volna.

(101) Továbbá, a Bizottság nem vonja kétségbe a kedvezményezett érvelését, hogy a garanciát a kormányhatározatnak megfelelően használták fel, és a kormánynak joga volt meghatározni a támogatás rendeltetését. A Bizottság azonban megjegyzi, hogy ennek nincs befolyása a garancia összeegyeztethetőségére, amit a 8. jegyzőkönyv és az IBP 2003 viszonylatában kell mérlegelni, amelyek nem tartalmaznak támogatást a kormány által a határozat meghozatalánál jóváhagyott célokra.

(102) A fentiek miatt a Bizottság azt állítja, hogy a támogatást a 8. jegyzőkönyv 9. és 18. pontjainak nem megfelelően használták fel. Tehát a felhasználás nem felel meg a közös piacnak.

c) *A rendeltetésétől eltérően felhasznált támogatás összeegyeztethetetlenségének hatása a szerkezetátalakítási program egészére*

(103) Végül mérlegelni kell a rendeltetésétől eltérően felhasznált támogatás összeegyeztethetetlenségének hatását.

(104) Ehhez a Bizottság először is arra kíván rámutatni, hogy a jelen eljárás nem azt mutatta ki, hogy a szerkezetátalakítás némelyik költsége felesleges volt, hanem hogy az állami eszközök egy részét nem rendeltetésszerűen használták fel. Igaz lehet, hogy bizonyos beruházásokat el lehetetett volna hagyni – ideális esetben a Bizottsággal történő egyeztetés alapján. Ez azt jelentené, hogy a szerkezetátalakítás tényleges költségei alacsonyobbak, és a támogatásnak komoly részét vissza kellene téríteni, ami megfelel a Bizottság által az acélkohászat szerkezetátalakítására vonatkozó korábban alkalmazott megközelítési módnak ([20]). Azonban, a jelen ügyben nem csak bizonyos költségek voltak feleslegesek, hanem – mint azt fentebb tárgyaltuk – a probléma abból adódik, hogy a szerkezetátalakítás egy részének a teljes finanszírozása (azaz 31,2 millió EUR) elvesztette a célját, figyelembe véve, hogy *ex ante* szempontból az áthidaló kölcsönt csaknem teljes egészében az IBP-től eltérően, és a jövedelmezőség helyreállítását veszélyeztető módon használták fel, a változás bekövetkezésének pillanatát tekintve pedig a társaság számára fölös pénzeszközöket eredményezett, amit vissza kell téríteni. Továbbá az eszközök ilyen, rendeltetésüktől eltérő felhasználását visszamenőleg nem lehet helyrehozni azzal, hogy a társaság később megvalósítja a beruházást, mivel a beruházásra és pénzügyi szerkezetátalakításra szolgáló eszközöket egy adott pillanatban bocsátották rendelkezésre. A támogatásnak ez a célja már nem volt aktuális 2005-ben. Valójában, ha a szerkezetátalakítást egy későbbi szakaszban valósították volna meg, a támogatásra, különösen az államilag garantált kölcsönre, nem lett volna szükség. Ennek következtében a rendeltetéstől eltérő felhasználás minden, az áthidaló kölcsön keretében rendelkezésre bocsátott eszközre vonatkozik, amit a termelő vagyon eladására és visszlízingjére fordítottak.

(105) Továbbá, a Bizottság tudatában van annak, hogy a szerkezetátalakítási időszak végén a fölös pénzeszközök egyáltalán nem szokatlanok, és hogy a társaságot nem szabad azért büntetni, mert jobb eredményeket ért el, mint amit *ex ante* feltételeztek. Ugyanennek a helyzetnek azonban jobb üzleti eredményeket is kell biztosítania, amely lehetővé teszi a társaságnak, hogy nagyobb árrést alkalmazzon, és így például hamarabb visszafizesse a tartozásait. Ez nem jelenti azonban azt, hogy a társaság csaknem az egész támogatást az üzleti tervben nem szereplő célokra fordíthatja.

([20]) A Bizottság 2006. szeptember 13-i határozata az N 350a/2006 MSO ügyben (HL C 280., 2006.11.18., 4. o., 48. preambulumbekezdés).

(106) Másodszor, nem szabad elfelejteni, hogy a társaság különböző, más típusú állami támogatásokat is kapott, mint pl. a tartozások befagyasztása, és a garantált kölcsönnek a beruházás finanszírozására felhasznált része. Ezeket a tevékenységeket a tervnek megfelelően hajtották végre, és segítettek a társaságnak visszanyerni a jövedelmezőségét.

(107) Ettől eltekintve feltételezhető, hogy az egész szerkezetátalakítás sikertelen volt, mivel a programot csak részben hajtották végre, míg *ex ante* szempontból a jövedelmezőség helyreállítását csak a teljes szerkezetátalakítási program megvalósítása biztosította volna. Ebben az összefüggésben azonban lényeges lehet, hogy a társaság helyreállította a jövedelmezőségét ([21]). Ez az eset áll fenn, hacsak a társaság nem jutott olyan túlzott mértékű támogatáshoz, amely nem volt szükséges a jövedelmezőség helyreállításához. Másként szólva, ennek a helyzetnek a kiegyenlítése visszaállítja az *ex ante* szituációt, azaz kompenzálja a kapott, túlzott mértékű támogatást. Ebben az esetben a további, a tervnek megfelelően megvalósított tevékenységeket ténylegesen el lehet fogadni a jövedelmezőség helyreállítása okainak. Ezért, abban az esetben, ha a támogatás túlzott összege visszatérítésre kerül, el lehet fogadni, hogy ezek a tevékenységek megfeleltek az előírásoknak.

(108) Amiatt, hogy a többi tevékenység a minimálisan szükséges támogatás mellett biztosította a jövedelmezőség helyreállítását, a Bizottság azt tudja állítani, hogy csak a garantált kölcsön más célokra felhasznált összegét használták fel rendeltetéstől eltérően, nem pedig a szerkezetátalakításhoz kapott teljes támogatást, és hogy az IBP 2003 keretein belüli többi tevékenységet a rendeltetésnek megfelelően valósították meg.

d) *A garantált kölcsön rendeltetésétől eltérő módon felhasznált részének támogatási eleme*

(109) Végül, az állam által garantált kölcsön támogató jellegű elemét 31 245 684 EUR összegben kell meghatározni. Végül is, a garancia támogatási intenzitása eléri a 100 %-ot ([22]).

(110) A Bizottság elfogadja azonban, hogy a garanciának, mint támogatási formának ebben az esetben korlátozottan torzító hatása volt, figyelembe véve, hogy a kölcsönt, amihez a HLW garanciát kapott, az Arcelor egy év után visszafizette. Emiatt a Bizottság elfogadja, hogy a társaság által nyert előny kompenzálásához csak a garancia által biztosított kamatos támogatást kell visszafizetni arra az időszakra, amikor a kölcsönzött eszközök a társaság birtokában voltak. Továbbá, a Bizottság megjegyzi, hogy a társaságnak folyamatosan volt bizonyos esélye arra, hogy pénzeszközökhöz jusson, és képes volt a megfelelő biztosítékot megadni, amit igazol a garanciaszerződés is, amelyhez biztosítékra volt szükség.

(111) A Bizottság állandó gyakorlatának megfelelően, a kamattámogatás annak a kamatkülönbségnek felelne meg, amit a piaci feltételek szerint fizetendő kamat, és a társaság által ténylegesen fizetett kamat között állt fenn. A piaci kamatokat ebben az esetben az eszközök rendelkezésre bocsátásakor (2004. augusztus) érvényben lévő referencia kamatláb, plusz 400 bázispont szinten kellene számolni, figyelembe véve, hogy 2004-ben a HLW nem volt nyereséges (lásd a 46. preambulumbekezdést fent), hanem nehéz helyzetben lévő társaság volt ([23]). A Bizottság gyakorlata nem teszi lehetővé a 400 bázispont alá csökkentést ([24]). Nincs szükség azonban további csökkentésre, mivel a társaság biztosítékot nyújtott, és az acélkohászati ágazat 2004-ben jól működött.

(112) Mivel a kölcsönt nem PLN-ben nyújtották, hanem euróban, a Bizottság az euroövezetben érvényes referencia kamatlábat alkalmazza, ami 4,43 %. Ebben az összefüggésben emlékeztetni kell arra, hogy az előnyöket, amihez ténylegesen hozzájutottak, úgy lehet felbecsülni, hogy azokat a feltételeket, amelyekhez a társaság hozzájutott, azokkal a feltételekkel kell összehasonlítani, amelyeket a szabad piacon tudott volna elérni (állami garancia nélkül). A normál piaci gyakorlat az, hogy a hitel kamatait a hitel valutájának referencia-kamatlába alapján határozzák meg (szokás szerint a bankközi piac referencia-kamatlábának megfelelő mértékű kamatláb), mivel a pénz értékének ingadozása attól a gazdaságtól függ, amelyben az adott valutát használják. Ezért euróban elszámolt hitel esetében a piaci szabályok szerint működő hitelező által elfogadott kamatlábnak az euróban elszámolt hiteleknél alkalmazott kamatlábnak kell lenni, annak ellenére, hogy a hitelt Lengyelországban nyújtották.

([21]) A Bizottság 2007. október 23-i határozata a C 23/06 Technologie Buczek ügyben, amelyben más helyzet áll fenn, még nem közzétett.

([22]) A Bizottság közleménye a referencia-kamatláb és a leszámítolási kamatláb megállapításának módszeréről (HL C 273., 1997.9.9., 3. o.). Lásd a Bizottság 2007. szeptember 12-i határozatát is a eljárás megindításáról a NN 45/07 (C 38/2007), Arbel Fauvet Rail ügyben (HL C 249., 2007.10.24., 17. o., 15. preambulumbekezdés).

([23]) A Bizottság a társaságot nehéz helyzetben lévőnek minősíti a veszélyeztetett vállalatok megmentését és szerkezetátalakítását célzó állami támogatásokra vonatkozó közösségi iránymutatásoknak megfelelően (HL C 244., 2004.10.1., 2. o.). Ezen túl, a céget akkor kell nehéz helyzetben lévőnek tekinteni, ha szerkezetátalakítás időszakában van, és szerkezetátalakítási tervet hajt végre, mint ebben az esetben is. Ami az említett 400 bázispontot illeti, lásd a Bizottság 2005. március 2-i határozatát a C 43/2001, Chemische Werke Piesteritz ügyben (HL L 296., 2005.11.12., 19. o., 107–108. preambulumbekezdés); valamint a Bizottság 2007. január 24-i határozata a C 38/2005 ügyben (HL L 183., 2007.7.13., 27. o., 83. preambulumbekezdés és az azt követő preambulumbekezdések).

([24]) A Bizottság közleménye referencia-kamatláb és a leszámítolási kamatláb megállapításának módszeréről (HL C 273., 1997.9.9., 3. o.).

(113) Emiatt a kamatokat 8,43 %-os kamatlábbal kellett volna számolni, azaz a kamatoknak 2 807 206 EUR összegűnek kell lenniük. Ezt az összeget kell összevetni a társaság által ténylegesen fizetett kamatokkal. Ezeknek a kamatoknak az összege 1 061 050 EUR volt, plusz prémium a garanciáért (mint arra a 42. preambulumbekezdés a) és b) pontjában rámutattunk), amit a Bizottság gyakorlata szerint a garanciáért nyújtott támogatás összegénél kell figyelembe venni ([25]).

(114) A garancia költségét a garancia teljes összegére kell elszámolni, és összefüggésbe kell hozni a rendeltetéstől eltérően felhasznált támogatással, plusz a garanciával fedezett kamatokkal. Ez az eset áll fenn, mivel a garantált kölcsön egy részének korlátozott felhasználása beruházási célokra üzleti döntés volt, amely nem volt ismert a garantált kölcsön (46 millió EUR plusz kamatok összegben, ötéves futamidővel) nyújtásának pillanatában. Más esetben a garantált kölcsönt más módon nyújtották volna. Emiatt el kell végezni az arányos felosztást, kiszámolva a kamatfizetések arányát a tényleges garantált összegre és a rendeltetéstől eltérően felhasznált összegre vonatkozóan. Továbbá, ugyanezen okból, a kamatfizetéseket arányosan kell számolni a garanciával kapcsolatos tényleges felhasználás és az ötéves teljes időszak között, mivel a garancia elvileg ez alatt az időszak alatt amortizálódott. Ennek korábbi felmondása a korábbi megállapodásoktól független, üzleti döntés volt.

(115) Ez azt jelenti, hogy a Bizottság beleegyezik abba, hogy az Államkincstárnak szóló befizetések és a 42. preambulumbekezdésben leírt előkészítő jutalék költségeit levonják, de arányos számítás alapján, előbb a tényleges garantált összeg (32,3 (=31,24 + 1,06 [tőkeösszeg plusz a ténylegesen kifizetett kamatok]) és a garancia teljes összegének vonatkozásában (58 330 000 EUR) – majd az ötéves időtartamszakban előirányzott felhasználás vonatkozásában (ez 388 nap a lehetséges 1 826 napból).

(116) Ha a kölcsönért fizetendő, a 42. preambulumbekezdés c) pontjában fent kimutatott kamatokról van szó, a Bizottság nem ismeri el, hogy ez a haszonból levonandó költség lenne, figyelembe véve, hogy piaci körülmények között minden kölcsön hasonló költségekkel jár, amelyek potencionálisan még magasabbak is lennének.

(117) Ez a következő számítást eredményezi, figyelembe véve megszerzett előny utáni, a 2004. augusztus 24-től a visszafizetésig felszámított, évi 7,62 % megtérülési rátával számolt kamatos kamatot:

(EUR)

Az összesen finanszírozott összeg	31 245 684,00
A megfelelő fizetendő kamatok 2004.8.24-től 2005.9.16-ig	2 807 206
A HLW által ténylegesen kifizetett kamatok a garantált kölcsönre	1 061 050
Előkészítő jutalék a garancia miatt, arányosan a garancia teljes összegére és a kölcsön időtartamára	31 792
Az Államkincstárnak fizetett illeték, arányosan a garancia teljes összegére és a kölcsön időtartamára	68 683
A garantált kölcsön ténylegesen viselt, teljes költsége	1 161 525
Kamatkülönbség (=előny)	1 645 682
Plusz a megtérülési ráta szerint felszámolt kamatos kamat a 2004.8.24-től 2007.11.20-ig tartó időszakra	444 086
2007.11.20-ra esedékes	2 089 768

e) *Következtetés*

(118) Összefoglalva, a Bizottság az állítja, hogy a termelő vagyonra vonatkozó visszlízing szerződés kifizetését az IBP 2003-ban nem irányozták elő, és az veszélyes volt a jövedelem helyreállítására nézve, legalábbis abban a pillanatban, amikor a támogatásra szükség volt. Mivel azonban a társaság helyreállította a jövedelmezőségét, a támogatás rendeltetéstől eltérő felhasználása nem befolyásolta a többi támogatás rendeltetésszerűségét. Továbbá, mivel a garanciát felmondták, és a kölcsönt visszafizették, csak a kamatdotációt kell visszafizetni, amelyet a HLW felhasznált abban az időszakban, amikor a társaság rendelkezésére álltak az eszközök (azaz a pénzeszközök átadásától a visszafizetéséig). Ennek a kamatdotációnak az összege 1 645 682 EUR.

3. **A terv változása**

(119) Lengyelország, a 8. jegyzőkönyv 10. pontjának megfelelően, a Bizottsághoz fordult az aktualizált IBP jóváhagyásáért.

(120) A Bizottságnak a múltban már volt dolga hasonló esetekkel, és kifejtette, hogy: *Az IBP módosításának a Bizottság általi jóváhagyását annak megállapítására kell alapozni, hogy a változások minden kétséget kizáróan megfelelnek a 8. jegyzőkönyvben rögzített céloknak. Így van abban az*

([25]) Lásd a Bizottság közleménye az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének a kezességvállalás formájában nyújtott állami támogatásra való alkalmazásáról (HL C 71., 2000.3.11., 14. o. 3.2. pont).

esetben, ha a jegyzőkönyvben megadott fő adatok, valamint az állami támogatásra, a termelési kapacitásra és az ütemtervre vonatkozó számadatok változatlanok maradnak, és az állami támogatásnak a jegyzőkönyvben meghatározott aránya változatlan marad anélkül, hogy a jövedelmezőségi célt kétségbe vonnák ([26]).

(121) A Bizottság a tisztázási eljárásra vonatkozó határozatában kifejtette, hogy a tárgyi változtatások nem vonatkoznak sem az állami támogatás teljes összegének növelésére, sem a termelési kapacitás növelésére ([27]) a szerkezetátalakítás időszakában, az IBP módosítása főként a társaság beruházási stratégiájának változásából adódik, és abból, hogy a megítélt állami támogatás operatív támogatás formájában visszaélésnek tűnik, valamint hogy a beruházás befejezéséhez nincs szükség további állami támogatásra (lásd az 54. és 56. preambulumbekezdést). Az eljárás alapjában véve megerősítette, hogy ezeket a kétségeket nem oszlatták el, mivel a támogatás, mint arra fentebb rámutattunk, a rendeltetésétől eltérően és a közös piacnak nem megfelelően lett felhasználva.

(122) Az IBP 2005 nem szünteti meg ezt a hibát, azaz a túlzott állami támogatást, és ezért nem lehet jóváhagyni jelen formájában. Különösképpen az, hogy az AHW időközben felújította a beruházási programot, nem megfelelő megoldás. Mint arra fentebb rámutattunk, még akkor is ez áll fenn, ha a társaság csak a szerkezetátalakítási programban foglalt beruházást valósítaná meg. Világos, hogy az új beruházási program jóval későbbi időpontban valósul meg, mint a tervben eredetileg előirányzott. Ezenkívül az is világos, hogy a támogatást eredetileg azért nyújtották, hogy biztosítsák a szerkezetátalakítás ütemtervnek megfelelő végrehajtását. Emiatt a támogatás célja az volt, hogy érdekeltté tegyék a HLW-t abban, hogy ezeket a beruházásokat a tervnek megfelelően végrehajtsa, határidőre, a 2003–2004. években. Ténylegesen, ha a szerkezetátalakítás ütemtervét *ex ante* elhalasztották volna a 2004. és 2005. évekre, az áthidaló kölcsönre és ezzel együtt semmilyen támogatásra nem lett volna szükség.

(123) Függetlenül a rendeltetésellenes felhasználástól a Bizottság megjegyzi, hogy a rendeltetésétől eltérően felhasznált támogatás visszatérítése esetén jóvá tudja hagyni az új tervet. Már az eljárás megindítására vonatkozó határozatában a Bizottság készséget mutatott az új üzleti terv elfogadására ipari nézőpontból, azt sugallva, hogy az új beruházás előnyös lesz a társaság gazdasági eredményei szempontjából, valamint a környezetvédelem és a költségcsökkentés tekintetében.

([26]) A Bizottsági határozata az N 186/05 sz. IBP, MSP módosítása ügyben, 41. preambulumbekezdés, valamint Bizottság határozata az N 600/04 sz. Az IBP VPFM módosítása ügyében.

([27]) A Bizottság úgy ítélte meg, hogy az új beruházás 930 kt-ról 700 kt-ra csökkentené a kapacitást.

(124) Mindenesetre a Bizottság megjegyzi, hogy a terv módosítása nem kíván semmilyen további támogatást, hanem teljes egészében a beruházó eszközeiből finanszírozható. Ezért a Bizottság nem lát semmi alapot arra, hogy ellenezze az aktualizált programot még akkor sem, ha ez azt jelenti, hogy a társaság stratégiája megváltozik ([28]).

VII. **KÖVETKEZTETÉS**

(125) Összefoglalva, a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a 8. jegyzőkönyv 9. és 18. pontjának értelmében a 31,2 millió EUR garanciát a HLW nem a rendeltetésének megfelelően és az érvényben lévő előírásokat megsértve használta fel. Tekintettel arra, hogy az állami garanciát megszüntették, és a kölcsönt visszafizették, a HLW 1 645 682 EUR összegű kamattámogatásnak megfelelő haszonra tett szert, amit vissza kell téríteni. Figyelembe véve azt a 2 089 768 EUR összegű önkéntes befizetést, amit az AHW eszközölt 2007. november 20-án a zárolt bankszámlára, és ami megfelel a visszatérítendő összeg és az esedékes kamatok összegének, amelyet a lengyel hatóságoknak meg kell kapniuk a határozat kiadásának napján, semmilyen további visszatérítésre nincs szükség.

(126) Továbbá, feltéve, hogy a támogatás visszatérítése megtörténik, a Bizottság, a 8. jegyzőkönyv 10. pontjának megfelelően, jóváhagyhatja a tervnek az IBP 2005-ben lefektetett módosítását, mivel nem jár együtt további támogatással és javítja a társaság életképességét,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A Lengyelország által a 8. jegyzőkönyv 18. pontjának megsértésével a HLW/AHW-nek nyújtott 1 645 682 EUR összegű támogatást a HLW/AHW nem a rendeltetésének megfelelően és a közös piaccal össze nem egyeztethető módon használta fel.

2. cikk

Tekintettel arra, hogy az 1. cikkben foglalt, a rendeltetésétől eltérő módon felhasznált támogatást visszafizették, a Bizottság nem emel kifogást az AHW üzleti tervének módosítása ellen.

([28]) Végül a Bizottság szeretné azt is megjegyezni, hogy fenntartja azt a véleményét, miszerint a helyettesítést már az IBP 2003 sem tartalmazta. Az IBP egyértelműen állítja, hogy a HLW „a választékának fokozatos javítására" kíván támaszkodni a „speciális és minőségi acélok gyártására koncentráló termelés fejlesztésén" keresztül. Az IBP 2005 egyértelműen állítja, hogy „a piaci elvárások teljesítése miatt szükségessé vált a stratégia átértékelése, és a kohó választékának bővítése új termékekkel". Ez arra utal, hogy az AHW az építőipari acéltermékekre jelentkező keresletet szeretné kielégíteni építőipari acélok gyártását lehetővé tevő új hengermű építésével, és a meglévő folyékony acél gazdaságosabb kihasználásával. Világos azonban, hogy 2003. előtt a társaságnak nem voltak eszközei az ilyen beruházásra, és hogy csak az Arcelor segítségével tudja ezt megvalósítani.

3. cikk

Ennek a határozatnak a címzettje a Lengyel Köztársaság.

Kelt Brüsszelben, 2007. december 11-én.

a Bizottság részéről
Neelie KROES
a Bizottság tagja